

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 206 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaal om dets Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 2155—56) og dets *Overgang til 3dje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om foreløbige Bødepaalæg i Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2121.)

Sagen sattes under Forhandling.

Høst: Det forekommer mig, at dette Lovforslag i sin Almindelighed maa anses for hensigtsmæssigt og tidssvarende, idet Antallet af de mindre Politiforseelser, som begaas særlig her i Kjøbenhavn, er tiltaget i saa overordentlig Grad, at det i mange Henseender næsten bliver uoverkommeligt for Retten at behandle disse Sager. Jeg tror derfor, det maa paaskønnes, at den højtærede Justitsminister har forelagt dette Forslag. Der kunde jo naturligvis rejses Tvivl, om det er rigtigt at give den administrative Myndighed Bemyndigelse til at fastsætte Bøder, men jeg tror, at naar man vil se rigtigt paa det, vil der egentlig ikke kunne indvendes noget i den Henseende, idet vi jo have flere Forhold, hvor det er Administrationen, der paalægger Bøder. Jeg skal saaledes nævne f. Eks. Stempelbøder, og der er jo mange andre Forhold, hvor det er Administrationen, der selv uden videre paalægger Bøden. Og her maa tillige erindres, at vedkommende, hvem Bøden bliver paalagt, har Adgang til at faa Sagen henvist til Domstolene; han kan altsaa egentlig ikke lide nogen som helst Uret derved. — Men om jeg saaledes end i al Almindelighed finder Forslaget heldigt og formaalstjenligt, synes det mig dog, at den Fremgangsmaade, som her er foreslaaet, er noget for omstændelig. Det forekommer mig, at

man maatte kunne finde en simplere Fremgangsmaade, hvorved Sagen lige saa godt kunde sættes i Værk som paa den Maade, her er foreslaaet. Vedkommende skal efter Forslaget have en Respit af tre Dage til at erklære, om han er tilfreds med dette Bødepaalæg eller ønsker at faa Sagen henvist til Domstolene. Jeg synes, man maatte kunne benytte samme Fremgangsmaade, som bruges mange andre Steder, hvor vedkommende, der har begaaet en Politiforseelse, bliver forhørt paa Politikammeret eller af vedkommende Politifunktionær, og naar han erkender Forseelsen, bliver der straks foreslaaet ham en Bøde, som han i Reglen vedtager, og som da bliver approberet af vedkommende Dommer. Thi det er jo ikke altid muligt, at man straks kan faa en Ret sat og faa vedkommende fremstillet for den; navnlig er det meget ofte vanskeligt at faa Sagen afgjort, naar det er fremmede eller Udlændinge, som have begaaet Smaaforseelser. Man maa huske paa, at det kun er de mindre Politiforseelser, her er Tale om, altsaa saadanne Forseelser, som man gennem langvarig Praksis er kommen til at behandle paa ensartet Maade, idet Mulkterne næsten altid ere ens, — jeg skal nævne, at man forsømmer sin Gadefejning, mængler Lygte paa sin Cykle om Aftenen, glemmer at spænde Skaglerne fra, naar man holder paa Gaden, o. lign. Disse Smaaforseelser er der en fast Takst paa, og der kan ikke ske noget som helst Misbrug. Naar vedkommende vedtager Mulkten, er Sagen herved afgjort, hvilket er det letteste for ham.

Der er imidlertid et andet Forhold, jeg kunde ønske at berøre, og det er det, at jeg ikke ganske kan indse, hvorfor disse Bødepaalæg kun skulle kunne finde Sted i Kjøbenhavn. Det forekommer mig, at man lige saa godt kunde udvide Forslaget til at gælde ogsaa andre Jurisdiktioner end Kjøbenhavn, idet det jo i de senere Aar ogsaa andre Steder er blevet Tilfældet, at disse smaa Politiforseelser ere tiltagne i en meget høj Grad, og de samme Grunde, som tale for, at man vil overlade Afgørelsen til Politidirektøren i Kjøbenhavn, synes mig ogsaa at tale for, at man overlod den til Politimesteren i andre Jurisdiktioner. Jeg kan ikke indse, at der kan være noget som helst forurettende deri for vedkommende private, idet han jo, naar han ikke vil modtage Bødepaalæget, bare kan forlange Sagen henvist til Retten. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser, idet jeg ikke mener,